

Forhandlingen genoptoges Kl. 14⁴⁵.

Holstein: Naar den højtærede Statsminister er saa høflig at invitere mig som Partiordfører til Middag, synes jeg, at selv om det er et lille Parti, jeg repræsenterer, burde man have vist mig den parlamentariske Høflighed at lade mig som Ordfører faa Ordet i denne Sag, inden Partierne gaar ind i Partiforhandling om det Spørgsmaal, vi her forhandler. Det kunde jo tænkes, at selv en Ordfører for et meget lille Parti kunde fremsætte Synspunkter, som havde Interesse for Partiforhandlingerne om denne Sag. Med Hensyn til Sagen vil jeg sige, at jeg beklager i højeste Grad, at Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har afgivet den Indstilling, det har. Jeg maa maaske her bemærke, at der i Udvalget kun sidder een Jurist, nemlig det ærede Medlem Hr. Vagn Bro. Jeg beklager, at der kun er een Jurist, altsaa kun een Mand, der fuldt ud kan overse den juridiske Rækkevidde af det Skridt, Tinget her er i Færd med at tage. Derimod ser jeg med en vis sørgmodig Interesse, at det ærede Medlem Hr. Julin har Frimodighed nok til som Medlem af Folketingets Udvalg for Forretningsordenen at gøre Indstilling til Tinget om, hvad der maa betragtes som behørig eller i alt Fald ikke forkastelig og utilbørlig Optræden fra enkelte Medlemmers Side.

Jeg beklager den Fremgangsmaade, som anbefales her. Jeg beklager den ikke blot med Henblik paa det enkelte Medlem af Tinget, som nu udleveres til Administrationen. Jeg beklager det ogsaa for Tingets egen Skyld, fordi det forekommer mig, at Tinget ved den Beslutning, det her er i Færd med at træffe — det gælder i Særdeleshed Oppositionspartierne, som i særlig Grad maa være dem, der over for Offentligheden og Administrationen skal hævde den parlamentariske Kontrolret —, at Tinget og Oppositionspartierne i Særdeleshed ved den Beslutning, der her sandsynligvis vil blive truffet, udleverer sig selv til Administrationen. Enten vil Fremgangsmaaden i denne Sag komme til at staa som en ganske isoleret og vilkaarlig og derfor ogsaa ubillig Behandling af en enkelt Mand. (Afbrydelse af *Justitsministeren* [Zahle]). Den højtærede Justitsminister har jo Ret til at tale lige saa mange Gange og lige saa meget, han har Lyst til, i Modsætning til os andre, saa jeg

vil bede den højtærede Justitsminister, om han ikke ogsaa af Hensyn til den Alder, han efterhaanden er kommet i, kunde vente, til det er hans Tur. Jeg siger, at Tinget vil enten statuere et ganske isoleret, vilkaarligt og derfor ubilligt Eksempel, eller ogsaa vil den Beslutning, der her træffes, danne et Fortilfælde, som Tinget maa følge i Sager af tilsvarende Beskaffenhed.

Og det synes mig, at netop den Sag, vi her behandler, er en Sag, som i allerhøjeste Grad anbefalede sig til en anden Fremgangsmaade fra Tingets Side, fordi det er en Sag, hvor i saa høj Grad Hævdelsen af den parlamentariske Kontrolret er af Betydning og i Særdeleshed af Betydning for Oppositionspartierne. Sagen er nemlig den, at naar denne Sag gribes an paa denne Maade, saa haves der aldeles ingen Garanti for, at det Spørgsmaal, der har den almene Interesse, den store offentlige Interesse, nemlig Kødeksportudvalgets Forhold, Virksomhed og Fremgangsmaade, vil blive underkastet den til Bunds gaaende Undersøgelse, som burde være et ufravigeligt Krav fra Oppositionens Side. Det staaer jo til Anklagemyndigheden at forme Anklagen mod det ærede Medlem Hr. Thomsen, som Anklagemyndigheden skønner hensigtsmæssigt. — Ja, det kan ikke nytte, at den højtærede Justitsminister ryster paa Hovedet, for den Beføjelse har nu engang Anklagemyndigheden. Den kan forme Klagen saaledes, at den tager Sigte paa de Udtalelser, som man finder særlig graverende, og som man mener det vanskeligst at føre Sandhedsbevis for, og naar saa denne Klage er formet og Sagen begynder, vil det være det ærede Medlem Hr. Thomssens Pligt at føre Sandhedsbevis for Berettigelsen af de Udtalelser, som han anklages for som injurierende. Og under denne Sag kan man fra det offentlige Side afvise at behandle andre Spørgsmaal end dem, som er nødvendige for Førelsen af dette Sandhedsbevis. Ja, man ikke alene kan det, men jeg vil mene, at formelt-processuelt er man slet ikke berettiget til at behandle andet end det, som er nødvendigt til Belysning af Spørgsmaalet, om der kan føres Sandhedsbevis for de Sigtelser, som er gjort til Genstand for offentlig Klage, eller der ikke kan det, men ikke berettiget til at optage en videregaaende Undersøgelse af noget, som slet ikke falder ind under det, som er paataalt af det offentlige. Derfor mener jeg, at denne Fremgangsmaade aldeles ikke er tilfredsstillende i en Sag af den Beskaffenhed, det her drejer sig om. Det, som det har Interesse at faa fuldt oplyst, er Spørgs-